

19. Скице плочице за обројчавање стабала за сјечу, плочице за обројчавање шумских дрвних сортимената и плочице за обројчавање шумских дрвних сортимената поријеклом из увоза налазе се у прилозима 1, 2. и 3. овог упутства и чине његов саставни дио.

20. Ступањем на снагу овог упутства престаје да важи Упутство о обројчавању шумских дрвних сортимената ("Службени гласник Републике Српске", број 45/21).

21. Ово упутство ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 12.06.1-332-756/22

6. јула 2022. године

Бања Лука

Министар,
Др Борис Пашалић, с.р.

ПРИЛОГ 1.

СКИЦА ПЛОЧИЦЕ ЗА ОБРОЈЧАВАЊЕ СТАБАЛА ЗА СЈЕЧУ
ПРЕДЊА СТРАНА

НАЗИВ ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА	
о	о
	
БРОЈ	

ЗАДЊА СТРАНА

ЛОГОТИП ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА	
о	о

ПРИЛОГ 2.

СКИЦА ПЛОЧИЦЕ ЗА ОБРОЈЧАВАЊЕ ШУМСКИХ ДРВНИХ
СОТИМЕНАТА

ПРЕДЊА СТРАНА

		класа
о	НАЗИВ ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА	о
БРОЈ		

ЗАДЊА СТРАНА

о	ЛОГОТИП ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА	о
---	----------------------------------	---

ПРИЛОГ 3.

СКИЦА ПЛОЧИЦЕ ЗА ОБРОЈЧАВАЊЕ ШУМСКИХ ДРВНИХ
СОТИМЕНАТА ПОРИЈЕКЛОМ ИЗ УВОЗА

ПРЕДЊА СТРАНА

о	МПШВ РС УВОЗ БРОЈ	о
---	-------------------------	---

ЗАДЊА СТРАНА

о	ЛОГОТИП ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА	о
---	----------------------------------	---

Уставни суд Републике Српске

На основу члана 13. став 2. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), Уставни суд Републике Српске, на сједници одржаној 13. јула 2022. године, донио је

ОДЛУКУ

О ИЗБОРУ ПОТПРЕДСЈЕДНИКА УСТАВНОГ СУДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I

За потпредседника Уставног суда Републике Српске бира се проф. др Ивана Марковић, судија из реда хрватског народа.

II

Именована се за потпредседника бира на мандатни период од четири године.

III

Ступањем на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука Уставног суда Републике Српске, број: СУ-283/18, од 31. октобра 2018. године.

IV

Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: СУ-272/22
13. јула 2022. године
Бања Лука

Председник
Уставног суда,
Мр Церар Селман, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 40. став 5. и члана 60. став 1. т. а) и б) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 13. јула 2022. године, донио је

ОДЛУКУ

Утврђује се да Упутство о начину и поступку вршења стручно-техничких послова у шумама у приватној својини и спречавању бесправних сјеча и промета шумских дрвних сортимената из шума у приватној својини, број: 02-5486/19, од 25. јула 2019. године, које је донијела управа Јавног предузеће шумарства "Шуме Републике Српске" а.д. Соколац, није у сагласности с Уставом Републике Српске и Законом о шумама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 75/08, 60/13 и 70/20).

Образложење

Раденко Топић из Челинца дао је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Упутства о начину и поступку вршења стручно-техничких послова у шумама у приватној својини и спречавању бесправних сјеча и промета шумских дрвних сортимената из шума у приватној својини, број: 02-5486/19, од 25. јула 2019. године, које је донијела управа Јавног предузеће шумарства "Шуме Републике Српске" а.д. Соколац. Из садржине иницијативе произилази да ЈПШ "Шуме Републике Српске" а.д. Соколац није овлашћено да својим општим актом уређује област стручно-техничких послова у шумама у приватној својини, јер је чланом 107. став 2. тачка ж) Закона о шумама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 75/08, 60/13 и 70/20) прописано да ће се то питање регулисати Правилником о обављању стручно-техничких послова у шумама

у приватној својини, а наведени правилник је објављен у "Службеном гласнику Републике Српске", број 19/14 и у њему таксативно наведено које стручно-техничке послове обавља ЈПШ "Шуме Републике Српске" а.д. Соколац. Поред наведеног, у иницијативи се истиче да се оспореним актом у цијелости мијењају члан 70. став 3. Закона о шумама којим је прописано да се дознака у шумама у приватној својини врши само власнику који пружи одговарајући доказ о власништву шуме, као и члан 104. став 2. овог закона којим је прописано да ће утврђивање граница шума и шумског земљишта у својини Републике, на основу Програма утврђивања граница шума и шумског земљишта у својини Републике, обавити Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове и корисник шума и шумског земљишта у својини Републике. На основу изложеног, предлаже да Суд утврди да оспорени акт није у сагласности с Уставом Републике Српске и наведеним законом.

У одговору Јавног предузећа шумарства "Шуме Републике Српске" а.д. Соколац оспорени су наводи даваоца иницијативе као неосновани, те је, прије свега, указано на одредбе члана 39. ст. 3. и 4. Закона о шумама и Уговор о вршењу стручно-техничких послова у шумама у приватној својини, који је закључен између Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде и Јавног предузећа шумарства, којим је, како се наводи, утврђена обавеза Јавног предузећа шумарства да врши стручно-техничке послове у приватним шумама. Међутим, наведеним актима су, како се даље наводи, само таксативно наведени стручно-технички послови које ће Јавно предузеће шумарства вршити у шумама у приватној својини, с тим да начин извођења тих послова уопште није разрађен, због чега је било неопходно допјети поступак акт, у конкретном случају оспореног упутства, којим се детаљније уређује поступак извршења стручно-техничких послова у шумама у приватној својини. У одговору су, такође, оспорени и остали наводи даваоца иницијативе, те предложено да Суд иницијативу не прихвати.

Упутство о начину и поступку вршења стручно-техничких послова у шумама у приватној својини и спречавању бесправних сјеча и промета шумских дрвних сортимената из шума у приватној својини, број: 02-5486/19, од 25. јула 2019. године, донијела је управа Јавног предузећа "Шуме Републике Српске" а.д. Соколац на основу члана 10. Закона о јавним предузећима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 75/04 и 78/11) и члана 51. Статута Јавног предузећа "Шуме Републике Српске" а.д. Соколац. Овим упутством ближе се уређују начин и поступак вршења стручно-техничких послова у шумама у приватној својини утврђених Законом о шумама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 75/08 и 60/13), Правилником о обављању стручно-техничких послова у шумама у приватној својини ("Службени гласник Републике Српске", број 63/14) и Уговором о вршењу стручно-техничких послова у шумама у приватној својини, закљученим између Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, број: 12.06.332-117/14, од 13. фебруара 2014. године, и ЈПШ "Шуме Републике Српске", број: 02-828/14, од 14. фебруара 2014. године, као и начин поступања на спречавању бесправних сјеча и промета шумских дрвних сортимената из шума у приватној својини.

Поступајући по датјој иницијативи, Суд је, прије свега, имао у виду Закон о шумама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 75/08, 60/13 и 70/20), којим је, између осталог, прописано да се овим законом уређују политика и планирање, управљање и газдовање шумама и шумским земљиштем, заштита шума, финансирање и вриједност шума, катастар шума и шумског земљишта и информациони систем у шумарству, имовинско-правни односи, као и друга питања од значаја за шуму и шумско земљиште ради унапређивања и одрживог коришћења шума и шумског земљишта и развоја шумарства (члан 1. став 1), да су стручно-технички послови израде плана за газдовање шумама, дознака, издавање докумената неопходних за законит промет дрвета, вођење и контрола радова газдовања и стручни послови на заштити шума (члан 8. тачка ф), да је извршилац стручно-техничких послова у шумама у приватној својини Јавно предузеће шумарства и да са извр-

шицом стручно-техничких послова у шумама у приватној својини Министарство склапа уговор о обављању послова из става 3. овог члана (члан 39. ст. 3. и 4), да се у шумама у приватној својини дознака врши само власнику који пружи одговарајући доказ о власништву шуме, а пропис о начину вршења дознаке и евидентирања дозначних стабала у књиге дознаке доноси министар (члан 70. ст. 3. и 4) и да ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона министар донијети Правилник о обављању стручно-техничких послова у шумама у приватној својини (члан 107. став 2. тачка ж).

Поред тога, Суд је имао у виду Закон о јавним предузећима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 75/04 и 78/11), којим се уређују пословање и управљање јавних предузећа у Републици Српској, органи предузећа, сукоби интереса са предузећем, етички кодекси, интерни поступци, недопуштене и ограничене активности и друга питања од значаја за рад ових предузећа (члан 1. став 1), те је у том смислу, чланом 10. овог закона, на који се позвао доносилац акта, прописано да управу предузећа (у даљем тексту: управа) чине директор и извршни директор (став 1), а надлежност управе је: а) извршавање надзорног одбора на захтјев надзорног одбора, б) спровођење етичког кодекса, в) израда и спровођење смјерница о набавци те спровођење важећих прописа, д) утврђивање надзорног одбора на добити и покрићу губитака, е) запошљавање и отпуштање запослених у складу са поступцима утврђеним актима предузећа и важећим законима, е) утврђивање приједлога надзорном одбору о пословној сарадњи и повезивању са другим предузећима, ж) давање приједлога надзорном одбору о инвестиционим одлукама у складу са важећим законима о инвестицијама, з) давање приједлога надзорном одбору о оснивању нових предузећа и и) обавља и друге послове утврђене законом, статутом и актима предузећа (став 2).

Осим наведеног, Суд је имао у виду и да се Правилником о обављању стручно-техничких послова у шумама у приватној својини ("Службени гласник Републике Српске", број 19/14), који је донио министар пољопривреде, шумарства и водопривреде на основу члана 107. став 2. тачка ж) Закона о шумама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 75/08 и 60/13) и члана 82. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), прописују начин и поступак вршења стручно-техничких послова у шумама у приватној својини, начин закључивања и садржина уговора о обављању стручно-техничких послова у шумама у приватној својини, те да је чланом 2. овог правилника прописано да послове из члана 1. овог правилника обавља извршилац стручно-техничких послова у шумама у приватној својини (у даљем тексту: Јавно предузеће шумарства) путем организационих дијелова који су у његовом саставу, на основу уговора о обављању стручно-техничких послова у складу са одредбама шумскопривредног основа за приватне шуме.

По оцјени Суда, из наведених одредаба Закона о шумама произлази да се обављање стручно-техничких послова, односно начин и поступак вршења стручно-техничких послова у шумама у приватној својини, те начин закључивања и садржина уговора о обављању стручно-техничких послова у шумама у приватној својини регулишу правилником који доноси министар пољопривреде, шумарства и водопривреде, те да је у смислу одредаба члана 39. ст. 3. и 4. овог закона Јавно предузеће шумарства извршилац стручно-техничких послова у шумама у приватној својини са којим надлежно министарство закључује уговор о обављању стручно-техничких послова. Поред тога, по оцјени Суда, ни Закон о јавним предузећима у одредбама члана 10. на које се доносилац акта позива не садржи овлашћење управе јавног предузећа да својим актом регулише питања у вези са начином и поступком вршења стручно-техничких послова у шумама у приватној својини и спречавању бесправних сјеча и промета шумских дрвних сортимената из шума у приватној својини. Како је оспорено упутство донијето Јавно предузеће, које законом није овлашћено да својим актом уређује обављање стручно-техничких послова у шумама у приватној својини и спречавању бесправних сјеча и промета шумских дрвних сортимената из шума у

приватној својини, оспорено упутство којим је то уређено, из наведених разлога, у цијелини није у сагласности са законом.

Имајући у виду принцип обавезне сагласности прописа и других општих аката са законом, утврђен одредбом члана 108. став 2. Устава, незаконитост оспореног упутства истовремено чини оспорено упутство и неуставним.

С обзиром на то да оспорено Упутство о начину и поступку вршења стручно-техничких послова у шумама у приватној својини и спречавању бесправних сјеча и промета шумских дрвених сортимената из шума у приватној својини у формално-правном смислу није у сагласности са законом, јер доносилац оспореног акта није био надлежан да уреди питања која су предмет уређивања тог акта, Суд није улазио у оцјену законитости његове материјално-правне садржине, како је то давалац иницијативе тражио.

Цијенећи да је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и да прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је, на основу члана 40. став 5. Закона о Уставном суду Републике Српске, у овом предмету одлучио без доношења рјешења о покретању поступка.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Церард Селман и судије: Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куљеновић, проф. др Иванка Марковић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-74/21
13. јула 2022. године
Бања Лука

Предсједник
Уставног суда,
Мр Церард Селман, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 40. став 5. и члана 60. став 1. т. а) и б) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 13. јула 2022. године, д о н и о је

ОДЛУКУ

Утврђује се да Одлука о доношењу Регулационог плана дијела централног подручја града Бањалука ("Службени гласник града Бањалука", број 48/18) није у сагласности са Уставом Републике Српске и Законом о уређењу простора и грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19).

Образложење

Заједница етажних власника Алеја Светог Саве број 22, Заједница етажних власника Алеја Светог Саве број 20, Заједница етажних власника Алеја Светог Саве број 18, Заједница етажних власника Алеја Светог Саве бр. 4, 8 и 12 и Заједница етажних власника Алеја Светог Саве број 16 из Бањалуке дале су Уставном суду Републике Српске иницијативу за оцјену уставности и законитости Одлуке о доношењу Регулационог плана дијела централног подручја града Бањалука ("Службени гласник града Бањалука", број 48/18), којом је, како се наводи, поред осталог, регулисан и дио централног подручја града у Улици Симе Шолаје, на мјесту бившег Кина "Козара". Даваоци иницијативе оспоравају наведену одлуку у односу на члан 5. Устава Републике Српске и чл. 47, 48, 49. и 102. Закона о уређењу простора и грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 40/13, 106/15 и 3/16). У иницијативи се суштински оспорава поступак припреме, израде и доношења оспореног документа просторног уређења прописан Законом о уређењу простора и грађењу. Истиче се да је у поменутом поступку, према прописаној процедури, пред јавност изнијет напрат оспореног документа просторног уређења, на који су грађани из Улице Симе Шолаје и Алеје Светог Саве ставили примједбе, на које им је од стране носиоца израде оспореног документа дат образложен одговор у писменој форми (који је достављен у спис Суда), у којем су, како се наводи, суштински прихваћене примједбе станара (међу којима су и даваоци иницијативе) на нацрт оспореног регу-

лационог плана, с образложењем да ће умјесто првобитне спратности По+П+6, коначни хоризонтални и вертикални габарити планираног објекта бити дефинисани кроз израду конкурсног рјешења, које је прописано у графичком дијелу документа, уз сагласност Републичког завода за заштиту културно-историјског и природног наслеђа. С обзиром на наведено, даваоци иницијативе сматрају да је обавеза спровођења јавног конкурса, у којем би се дефинисали коначни хоризонтални и вертикални габарити планираног објекта, требала да буде саставни дио Регулационог плана за предметну локацију. Како усвојена одлука уопште не помиње конкурс, нити у свом графичком, нити у текстуалном дијелу, даваоци иницијативе истичу да су грађани као учесници јавне расправе обманути од стране јединице локалне самоуправе, због чега сматрају да је начин и поступак доношења оспорене одлуке супротан принципу владавине права из члана 5. Устава Републике Српске, који подразумева забрану злоупотребе права и овлашћења. Такође се наводи да оспорена одлука није у складу са чл. 47, 48, 49. и 102. Закона о уређењу простора и грађењу. Истиче се да цитиране законске одредбе прописују да се приједлог будућег документа просторног уређења не смије разликовати од нацрта, као и да одговор носиоца израде документа просторног уређења на достављене примједбе грађана обавезује Град Бањалуку, што он у конкретном случају није испоштовао. С тим у вези се указује на садржај одредбе члана 49. став 1. Закона о уређењу простора и грађењу, те истиче да, уколико је носилац израде касније промијенио став у смислу да конкурс није потребан, било је неопходно изнијети такво ново рјешење на увид за јавност, што у конкретном случају није учињено. Такође се наводи да непредвиђање јавног конкурса за израду идејног рјешења будућег објекта на предметној локацији чини ову одлуку незаконитом и са аспекта члана 102. Закона о уређењу простора и грађењу. У вези са наведеним се указује на чињеницу да се спорна локација налази у зони са споменицима културе од републичког значаја, што је, како се наводи, вјероватно и био разлог да носилац израде Регулационог плана услови градњу са спровођењем јавног конкурса како би се нашло најоптималније рјешење за ову локацију од културно-историјског значаја.

Од стране даваоца иницијативе Суду је накнадно достављен приједлог за доношење наредбе о обустављању од извршења појединачног акта, Рјешење Одјељења за просторно уређење Града Бањалуке, број: 03-360-2/2021, од 8. фебруара 2022. године, до доношења коначне одлуке Суда о уставности и законитости оспорене одлуке, с образложењем да би извршење наведеног рјешења и почетак градње изазвало неотклоњиву штету сусједним зградама и интересима етажних власника овог насеља.

Поред наведеног, Центар за животну средину из Бањалуке доставио је Суду поднесак означен као придруживање иницијативи за оцјену уставности и законитости Одлуке о доношењу Регулационог плана дијела централног подручја града Бањалука ("Службени гласник града Бањалука", број 48/18). У поднеску се наводи да се ово удружење придружује поднесеној иницијативи грађана за оцјену уставности и законитости оспорене одлуке, чије разлоге у потпуности подржава.

У одговору на иницијативу, који је Суду доставио доносилац оспореног акта, изложен је спроведени поступак припреме, израде и доношења оспореног документа просторног уређења, те достављена одређена документација у вези са истим. Истакнуто је да је у потпуности спроведена процедура утврђивања Нацрта плана и његовог излагања на јавни увид дефинисана одредбама чл. 47, 48. и 49. Закона о уређењу простора и грађењу, док члан 102. Закона не уређује процедуру доношења документа просторног уређења, већ се односи на израду техничке документације. У одговору се такође наводи да даваоци иницијативе као главни аргумент за повреду процедуре истичу садржај, односно образложење одговора носиоца израде Плана на примједбу упућену у току јавног увида на Нацрт плана. С тим у вези се наводи да примједба грађана из Улице Симе Шолаје и Алеје Светог Саве није прихваћена од стране носиоца израде Плана, већ је образложено да ће планско рјешење вертикалних и хоризонталних габарита бити пред-